

de Godelleta, davalla després cap a Torrent.²

Diminutiu romànic de *Godella*? Potser no, per més que sense ser *-deta* forma sufixal castellana, en rigor es pot dir aragonesa. Però en el *Rept.* duen nom igual totes dues. També pot ser que en *Godelleta* triomfés⁵ la forma del plural àrab, que és en *-āt*, com correspon ja a un femení: *al-ġudairāt* passava fàcilment a *la godeilet*, i d'ací *godeileta*: per la impressió que tingueren els valencians que és un femení *-eta* i no pas *-et*, allò que convé a un femení. M'hi inclino, perquè¹⁰ així com *Godella* era en una veritable llacuna això que hi havia a *Godelleta* era només un seguit, un plural, de menuts aiguamolls o dipòsits d'aigua.³

(3) *Godella* es repeteix com nom d'una pda., en una vall tan morisca com la de Salem (3°18 × 38°50), per més que IGC només el posí com «collado de *Godella*», però, en l'enq. local (1962) vaig constatar, que el nom s'estenia, cap avall, al barranc, i és clar que aquest és ple de raconades aigualoses.

El llibret d'«Asín» (*Contr.*) no sols no diu res de *Godella* i *Godelleta*, sinó que declara beneïtament «Arabismo indescifrado» el nom de *Guadaira*, riu de la província de Sevilla. Altre cas de desorientació, veritablement espetarrant.

Però és que es devia obcecar a veure-hi un més dels molts divulgats rius en *Gua*: *Guadalquivir*, *Guadalete*, *Guadalaviar* etc. Ara bé, aquí hi hagué una ultracorrecció de la tendència de l'àrab algarvio (Sud de Portugal, Huelva etc.) a canviar la pron. de *uāda* re-³⁰ duïnt-la a *Od*-. port. *Odiana* = cast. *Guadiana*, *Odemira* etc. A l'art. *Guadalest* veurem que aquest també prové de *Godalest*, com sigui que no és cap riu... *Guadaira* fou de primer el nom d'una zona estanyada, en què un afl. esq. desemboca en el Guadalquivir, prop³⁵ de la ciutat de Sevilla. Si bé el riu Guadaira prové de 60 k. lluny al ESE. (damunt Morón de la Frontera), però en el curs inferior, embolcant-se amb els canals laterals del Guadalquivir, s'hi esplaia ample-⁴⁰ ment: de nou < *ġudáyyira*, on el resultat *Godaira* pas-⁴⁰ sà a *Guadaira* per contaminació de *uad* 'riu'.

En fi, *Gamillscheg* també es perd en voler derivar de la gent goda els noms de dos llocs portuguesos (*Rom. Germ.*): *Godelha* a Viana do Castelo, i *Quinta do Godelha* a Santarem. Estupend que no li obrissin⁴⁵ els ulls el fet que *-elha* no pot venir de *-ella* en fonètica portuguesa, i que l'article masculí en el 2n. cas revela també que ha de sortir de **Algodelha*.

¹ 16 pp., opuscle en 12°, que li publicà l'«Ayuntamiento Nacional» en Godella l'any 1950. És clar⁵⁰ que no existeix el mot *god* que el bo de «don Nicolau» imaginava, amb el sentit de 'roca', com ètmon de *Godella*, i com ètmon d'uns NLL castellans i (!) de l'àrab *kudġa* 'tossalet'. — ² No es pot dir, però, que el nom de *Godelleta* sigui una prolongació⁵⁵ del nom de *Godella*: pertanyents a comarques diverses: la xurra a 24 k. SO. de la nostra, i amb la vall del Túria entremig. Cert que avui *Godella* és molt més poblada, però no podem estar segurs que hi hagués gaire diferència en temps dels moros; La-⁶⁰

peyre (p. 37) li troba 25 focs de moriscos en el cens de 1562 i 22 en el de 1602; si bé es comprèn que *Godella* rebé molta més aflluència en temps cristians, com a més accessible. — ³ De *Godelleta*, diu Madoz: «se surten de una fuente que pasa por dentro de la población, cuyas aguas sirven luego para regar una porción de huerta --- ésta se fertiliza con las aguas de algunas fuentes que brotan en aquel terreno».

Godes, V. *Goda*
Godiol, V. *Godall*

GOGES

Cova de les Goges (pronunciat *gōžəs*), en terme de Sant Martí de Llémena (Gironès) (XLIV, 106).

Pedra de les Goges, monolit a Santa Cristina d'A-²⁰ ro (Baix Empordà) (*DECat* IV, 543b18-19).

Plural de *goja* 'dona d'aigua, fada' per al qual veg. *DECat* IV, 543a18-23. J. F. C.

Golarda, *-lart*, V. *Golobran*

²⁵ *Golejàvels* (a Castell de Castells), V. *Gindàvols*

GOLAFREU, -FREDA (i *Golofre*, *Galofre*)

Mas i *Coll de Golafreu* o *Golofreu*, en el terme de Beget (Garrotxa) (*E.T.C.* II, 253). Cf. art. *Tobau* (in-^{fra}).

Golafreda, partida del terme de Betesa (Alta Ribagorça) recollida per Xavier Terrado.

Goloffra, NP antic, documentat l'any 1481: «partim de Vilafranca, et anam al castell de Selma, e posam a casa den Soler, gendra den *Goloffra*» (Miret, *Templ.*, p. 437).

Can Galofre, barri del terme de Castell d'Aro (Baix Empordà) (XLIV, 169.16).

Galofre com a cognom ha estat recollit, entre molts altres llocs, a Castelló de la Plana (XXIX, 33.11), *Gallofrè* a Salomó (Tarragonès) etc.

Del NP germànic WALAFRID (Först., 1517) > *Guala* > *Gola* > i en part metàtesi *Galo*-. Per a l'accentuació veg. *E.T.C.* I, 243. J. F. C.

GOLF- i GONFAUS

Golfer, NP antic, documentat l'any 1008 a l'Alta Ribagorça (Serrano, *Not. H. Rib.*, 399).

Golferics: *Gulfarico Abbate* de l'església de Formiguera de Capcir. a. 873 (*Hist. Lgd.* II). *Golferics* cognom ben conegut, i NP ant. *Golfaric*, en doc. de 1039 o en un de 1098, que fa referència al terme d'Olius (Solsonès) llegits a l'Arxiu de Solsona.

Gonfaus, mas ja antic del terme de Sagàs (Berguedà) (Torras, *Pir. Cat.* v, 193) i oït *gumfáus* per Coromines a la Guàrdia de Sagàs el 16-x-1932. I cogn., en